

Hodnocení diplomové práce

Název: Vývoj přípravy dětí na přijetí eucharistie a svátosti smíření

Autor: Bc. Kateřina Brychtová

Diplomantka předkládá ve své práci přehled o vývoji přípravy dětí na přijetí eucharistie a svátosti smíření, a to zejména v posledních 100 letech, tedy od vydání dekretu *Quam singulari Pia X.* (1910). Autorka nejprve stručně pojednává o přípravě na přijetí svátostí v dějinách církve, až do začátku dvacátého století (kap. 2), potom se zabývá samotným dekretem *Quam singulari* a jeho uváděním do praxe (kap. 3), další kapitola je věnována přípravě dětí před 2. vatikánským koncilem (kap. 4), následuje pojednání o formě přípravy v době 1968-1989, s důrazem na používané materiály (kap. 5). Také reflexe posledního období (po r. 1989) vychází především z přehledu katechetických materiálů (kap. 6), které jsou následně podrobeny analýze – srovnání (kap. 7).

Téma práce považuji za velmi aktuální, a to i vzhledem ke skutečnosti, že v ČR všeobecně chybí kritické analýzy pastoračních postupů praktikovaných ve 20. století. Na druhé straně je třeba uznat, že jde o tak komplexní téma, jehož detailní zpracování není možné v rámci jedné diplomové práce.

Po stránce vnější úpravy i po stránce jazykové je práce provedena vzorně. Také po stránce formální je práce na velmi dobré úrovni. Jenom uvedení čísel odkazů v textu je místy trochu nestandardní (místo na konci věty nebo její části, po čárce či tečce, jsou odkazy místy hned u názvu – str. 8). Nejasnosti a chyby v textu se objevují jen zřídka (např. na s. 24 chybí v posledním odstavci asi jedno slovo, ve jménu autorů – Schrötterovi – na s. 48 i v seznamu literatury je chyba).

Po stránce obsahové je třeba vysoce ocenit úsilí autorky kriticky pracovat s původními prameny. Přehled o materiálech k přípravě dětí k prvnímu přijetí eucharistie a svátosti smíření považuji za velmi cenný, stejně jako pokus „vystopovat“ trendy v této problematice, a to jak použitím dobových materiálů z doby mezi dvěma válkami, tak i rozhovory s kněžími a katechety, kteří připravují dnes.

Srovnání, které autorka předkládá v posledních kapitolách, je možná až příliš opatrné. Sporné otázky (např. časové propojení slavení eucharistie a svátosti smíření u dětí) přenechává „odborníkům“ – str. 69 (ačkoli sama diplomová práce je už důkazem jisté kvalifikace v daném oboru). Také některá další vyjádření ze závěru práce vyvolávají otázky, o nichž je možné mluvit při obhajobě, jako např.:

- Kdo má primárně připravovat děti ke svátostem? – Kněz, rodiče, katecheta..... ?
- Jaký je rozdíl v cíli přípravy dnes a před sto lety? (narážka na tvrzení na str. 68)

Celkově považuji předloženou práci za nadprůměrnou, **doporučuji** ji k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

České Budějovice, 31. 5. 2007

Doc. Michal Kaplánek, Th. D.
vedoucí práce